

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Provincia Veneta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67103)

PROVINCIA
VENETA.

Continet Prouincia Veneta socios du-
centos ac nonaginta septem. Vene-
tijs in Domo Professa tres & qua-
draginta. Patauij quinquaginta.
Duodeuiginti Ferrariae. Viginti
quinque Bononiae. Brixiae quadra-
ginta. In Foro Liuij sexdecim. Mutinae decem. Par-
mae viginti. Duo & viginti Verona. In Domo Pro-
bationis Nouellariae quatuor & triginta. Placen-
tiae nouem. Mantuae decem. Mortui sunt quatuor.
In Societatem recepti quindecim.

DOMVS PROFESSORVM
& alia quaedam Collegia.

VEnetijs praeter ea, quae quotidiana sunt, hære-
tici ad sanitatem reducti sunt decem (con-
fluunt enim mercaturae causa peregrini complures)
ad eamq. re saepe nostri, ut ad alia multa, quae gra-
uiorem deliberationem desiderant, adhibentur. Aedi-
ficata praeterea domus est piorum hominum subsi-
dijs sane commoda, aureorum millibus fere quinque.
Patauij triginta circiter e nostris festo quoque die
Catechismum pueris tradunt: eodemq. studio viri

E 3 nobi-

nobiles excitati, huius muneris partē sibi deprecantur
atque hoc ardentius res ipsa suscipitur, quod eam
pro concione alij quoque concionatores summis lau-
dibus extulerunt. nec desunt corroborata iam etate
viri, qui tantum nomine, & baptismo Christiani, ele-
mentis Christianæ disciplinæ sunt imbuendi. Nobi-
lium adolescentium Collegium ab Episcopo institu-
tum, & numero augetur & fructu. inchoatumque
ē puerorum grege, Dei matris nomine sodalitiū.

BRIXIÆ fuit hic annus potius animis, quam
corporibus salutaris. Quindecim ē nostris eodem
pene morbi genere laborarunt, cum interim eodem
quoque tentarentur externi. E nostris desiderati
sunt duo: reliqui diuina clementia conualuerunt.
Multa hic in rem animorum gesta sunt, sed quoniā
ad memoriam nihil habent insigne, mittuntur omnia.
Femina in primis nobilis, cum multis iam mensibus
assiduis febribus vreretur, vt eam Sacerdos noster
inuisit, liberam se continuo sensit. quæ res cum pau-
latim in vulgus emanaret, nostri ne gloria, quæ
Deo vni debetur, ad imbecillos homines transfer-
retur, perpetuum semina ea de re silentium indixe-
runt. Duo in hac vrbe instituta sunt Oratoria: alte-
rum in Episcopi sedibus, alterum domesticum ac se-
cretum: & vtriusque par est vtilitas.

VERONÆ animarum quanta sit præda vel
eorum multitudo declarat, qui Cœnobiorum seue-
ritatem liberæ vitæ commodis anteponunt. complu-
res in alias, octo in nostram se dicauere familiam.
Multi sunt à cæde, à flagitijs item multi retracti.

Ha-

Habet autem & hic suos Societas nostra beneficos. Vir primarius domum cum hortis Collegio donauit: pretij summa aurei mille trecenti. nec desunt pijs religiosiq. viri, quibus inopia nostra sit cordi.

FERRARIAE haeretici tres è sua caligine ac tenebris, in lucem Catholicae veritatis eruti sunt. Iudæi etiam quinque ad Baptismum eruditi. eademque opera, instituta ab Episcopo earum virginum sodalitas, quæ in paternis ædibus vitam degunt. quo ex numero multa iam antea Deo sua corpora animasq. deuouerant. Haberi præterea statis diebus hominum conuentus est cæptus, qui de pijs inter se rebus sane quam vtiliter colloquantur.

BONONIAE, duo viri nobiles in disciplinã Societatis adsciti sunt.

PARMAE, meretrices sexdecim cum ad eadẽ nostram concionis causa se contulissent, turpitudinis suæ ipsæ pertasæ, ad honestatem pudoremq. se retulerunt.

COLLEGIVM MANTVANVM.

Accessit hoc anno ad reliquas huius Prouinciæ Collegia Mantuanum; Serenissima Ducis coniuge flagitante, Leonora Austria, Imperatoris Maximiliani sorore, & huius, qui nunc est, amita, lectissima & piensissima femina, simillimaq. ceterarum sororum. Dedit enim his Deus feminis, vt præcipua

E 4 qua-

quadam religione præstarent. Ea igitur cum Collegium Societatis optaret, idq. à Deo multis ac diuturnis precibus flagitasset, egit ad extremum ea de re cum viro, ad omnem pariter humanitatem pietatemq. propenso; ita inter se vterque de aduocanda Societate consensit. Egit postea Dux ipse cum nostris: & vt de dando accipiendoq. Collegio deliberatum est, aream decreuit ad ædificium, haberiq. voluit loci delectum, mutariq. semel atque iterum sedes, vt quam opportunissimo loco essent. Neque ipse modo in eam rem multa liberaliter contulit, sed etiam ædium dominos beneficijs sibi deuinxit, quo minoris sua quisque diuenderet. Sæpe cum Rector longos ac familiares sermones habuit plenos spei, plenos humanitatis, multisq. documentis, quanti nos faciat, ostendit. Non dum Collegium suos redditus exigebat, cū ille tamē, vt Societas deduceretur, vrgebat: cumq. negaret Pater, id fieri satis commode posse, nulla adhuc parata supellectili instrumentoq. domestico, respondit, id sibi curæ fore: æquum enim esse, vt cum tam multa in alias fabricas erogaret, in opus tantæ pietatis, quantæ intelligeret esse Societatis Collegium, multo liberalius suam pecuniam impenderet. Ad alias significationes amoris, non modo crebro nostras ad Deum preces, sed benefactorū etiam communicationem Societatis nostræ, & sibi & coniugi postulauit. quam quidem P. N. Generalis perlibenter dedit, suamq. voluntatem hinc litteris testatam voluit, rem vtrique gratissimam. Coniugis vero charitas sic enituit, vt nulla mater tam vnice suos

suos

suos filios diligere videatur, quam illa Collegium.
 Pia femina ut Collegij fortunas annuo vestigali vel
 mediocriter stabiliret, pecuniam e suis vestibus gem-
 misq. rededit, eo animo ut progrediente tempore ve-
 stigal ipsum amplificaret: id quod facillime, si vita
 suppetit, consequetur. Nam a suis civibus sic ama-
 tur, ut inter eos sit futura contentio, quinam Colle-
 gio plus afferat ornamenti. Sane initia fuere præ-
 clara, nondum exigi, ut dixi, cœperant annui fru-
 ctus, cum huc pedem Societas intulit, & tamen præ-
 stanti religione femina tantum vndique ad suos
 alendos Patres (sic enim pro sua pietate nos vo-
 cat) pecuniæ conquestiuit, ut domum nostram non
 modo necessaria suppellectili instruxerit, sed ips etiam
 rebus ornarit, quæ ad annuũ victum cultumq. per-
 tineant. Difficile dictu est, de rebus nostris quantæ
 sit illi curæ, in eoque quanta cum voluptate & pie-
 tate versetur ita ut cum de nobis incidit sermo, sæpe
 lacrymæ subsequantur. Sæpe nos muneribus donat,
 sæpe mittit ad Collegium plenis manibus pueros:
 cumq. aliquando P. Provincialis puero, qui munus
 attulerat, diceret sibi videri, nihil aliud Serenissimã
 Dominam, nisi ut quemadmodum societati benigne
 faceret, cogitare: At, ille inquit, multo ei arbitror ef-
 se suavius, quod huc mittit, quam quod ei paratur
 in escam. Quid? quod omnem quoque lineam vestem
 non modo corporum, sed ipsis quoque culinæ vsibus
 necessariam (quæ est eius singularis humilitas, ac
 religio) suis ipsa manibus consuit: habetq. pedisse-
 quas in ea re nobiles adiutrices, cumq. morbo impe-
 dita

dita biduo triduoue cessare ab opere cogeretur, nihil tam dolebat, quam quod cū ceteris feminis acum ducere non liceret. Hac pietas & si in Dei famulos est præcipua, non tamen nostris duntaxat ædibus definitur. patet latius, & per omne genus hominum peruagatur: ut iam Mater pauperum vulgo habeatur. Nullum tempus opitulandi miseris prætermittit: publica Nosocomia, priuatorumq. ædes, in quibus ægros esse compererit, interuifit: idq. tanto studio atque alacritate, ut nemo vnquam vel tenuissimus eius optarit officium, cui non illa perbenigne contulerit. Sæpe nocte intempesta de cubili surrexit, ut ægris duntaxat adesset, sæpe cum ijs triduum quatrduumue traduxit. ingenueq. confessa est aliquando P. Prouinciali, cum ille forte prodeunti feras, interueniret, se quidem auræ captandæ gratia simulare exitum, re tamen vera ad feminam se prodire grauiter affectam, Quæ quoniam, inquit, in me secundum Deum spes suas habet, bonæq. ut audio, existimationis est mulier, faciendum mihi est, ut eam hodie conuisam. Multa præterea ad ægros domo mittit, quæ in eorum vsus suis ipsa manibus appararit. nam & bellariorum, & aquarum, & olei complura genera ægrorum caussa domi conficit: sæpeq. fit ut longos abigat morbos, ægrosq. diuturna medicorum arte delusos, domesticis tantum præsidijs ac curationibus ad pristinam reuocet firmitatem.

Iam Scholæ, ut nunc quidem, apertæ sunt duæ. Ad has honorarios ex sua familia pueros Dux mittit,

sit, eosq. non modo Gymnasij legibus, sed alijs quo-
 que domesticis vult astringi, quas eius postu-
 latu condidit Rector. Atque hic oritur
 Mantuani Collegij, cuius par pro-
 gressus sperari debet, hi-
 sce patronis ac fau-
 roribus.

PRO-